

E. Karajeva: Evropa hodila zpátečku

- CZ24 News | 7. března 2024

FRANCIE / EU: Válečnická blamáž: Francie tentokrát prohrála ještě před výstřelem. Macron hodil zpátečku. Co se honilo hlavou kamarádům. Ve společném boji za "hodnoty". Čas zbabělosti. Přijde Den smíření?

ELENA KARAJEVOVÁ ironicky komentuje průběh a výsledky týdenního Macronova válčení proti Rusku a již se těší na den, kdy dojde ke smíření s novou podobou světového řádu a bezpečnosti

Velká procházka, blitzkrieg, "podivná válka" Západu s Ruskem trvala přesně týden, počítáme-li dobu od úterý minulého týdne - až do úterý tohoto týdne.

Ono předchozí úterý totiž francouzský prezident prohlásil, že "porážka Ruska je nezbytnou podmínkou evropské bezpečnosti". A pokud je třeba tuto bezpečnost zajistit, proč nevyslat francouzské vojáky do zóny "speciální vojenské operace". Jak oficiálně, tedy spíš polooficiálně, Macron prohlásil. S přimhouřením obou očí, to jak mrkal směrem k Lloydovi Austinovi nebo Olafu Scholzovi.

Jako kůl v plotě

Šéf Pentagonu se zprvu zdál nápadu nakloněn, ale pak se raději tvářil, jako by se nechumelilo. To samozřejmě není nic špatného, pokud se trefíte do Rusů, ale po zralé úvaze si bývalý voják z povolání dal dvě a dvě dohromady, a uvědomil si, že by to bylo poněkud dražší.

Spolkový kancléř měl celý týden bledý výraz: Rusové v Paříži, a dokonce i ve Varšavě - to ještě nic není, ale ruští vojáci v Berlíně, kde skoro všechno - při vzpomínce na totální "Hitlerkaput" - vypadá pro každého Němce jako neuzavřené gesto s palcem dolů. Když si Macron uvědomil, že ho spojenci nechali proti ruské válečné mašinérii samotného, nezbylo mu než zařadit zpátečku. Přehození vyšlo najevo včera - vůdce francouzské jaderné velmoci prohlásil, že "nebyl zcela pochopen". Nuže, pane prezidente, v zájmu jasnosti ukončíme toto dojemné nedorozumění.

Nicméně nejasnosti zůstávají

Ty nejasnosti jsou krásné - jak obecně, tak konkrétně. Na krátkou dobu, kdy probíhalo galské "tažení na Kreml", se například ukázalo, že nejen Francie, ale celá Evropská unie nemá Ukrajinu nejen čím zásobovat, ale ani sama čím střílet. Ukázalo se, že vojenské podniky, ještě před sto či dokonce sto padesáti lety mocné a zastrašující, se změnily v továrny na svíčky.

Nemají ani střelný prach. Protože střelný prach, jak řekl Thierry Breton, šéf komisariátu průmyslu v EU, se vyrábí z nitrocelulózy, a ta se zase vyrábí ze speciální bavlny. A tato speciální bavlna se pěstuje hlavně v Číně. A kupodivu dodávky této suroviny z Nebeské říše náhle vyschly.

Tři dny po tomto duchaplném prohlášení z Kyjeva se současně píše, že šestnáct miliard eur, které slavnostně sponzoři "demokracie a pokroku" slíbili dát (a zřejmě i dali) Ukrajině před dvěma lety, (někam) zmizelo. Svolávali konference, pronášeli projevy, o sto šest stigmatizovali Rusko a také vypisovali tučné šeky s ručně psanou částkou s mnoha nulami. Tenkrát totiž ještě peníze byly. Nejspíš možná jednou zase budou. Ale teď prostě, jak to říct - no žádné nejsou.

Kdo hledá...najde?

Tím však Bulgakovův příběh o návštěvě zkušeného ďábla v Kyjevě neskončil (nebylo ani třeba přejmenovávat ulici Michaila Afanasjeviče v Kyjevě, nemá už smysl rušit stíny velikánů). Mizí všec hno. Jak vesele napsal Washington Post, “nikdo ze Zelenského administrativy ani z vojenského vedení nedokáže vysvětlit, kam se podělo 700 000 mobilizovaných lidí”: Těch, kteří byli pochyťáni na ulicích a v uličkách, bylo fyzicky i fakticky více než dvakrát méně. Konkrétně jen tři sta tisíc, jejichž místo pobytu je alespoň přibližně oficiálně známo.

Obecně, pokud i nadále zůstaneme v logice “špatného bytu”, v nějž se celoevropský blok proměnil, je třeba konstatovat, že jízda neslýchané velkorysosti započatá v Praze, kam Macron v těchto dnech zavítal, bude pokračovat. A jestliže před rokem EEU podepsala smlouvy na dodávku milionu nábojů na březen letošního roku (dodala, ale i tak – to je sporné – jen třetinu slíbeného), nyní v českém hlavním městě slibují “najít peníze” (oceňte krásu té české formulace) na dodávku 800 tisíc nábojů.

Které však zatím nemají. Musí si je buď od někoho vypůjčit, nebo vyrobit svépomocí. Ale komisař Breton už řekl vše výrokem o výrobě, bavlně a střelném prachu.

Zpátečka

V této situaci nezbyvá než buď vyměnit napoleonský surtoute za zázračné šaty (v naději, že šaty nezmizí jako v úctyhodném varieté, kdy naivní dámy běhaly nahé po ulicích), nebo říkat různá další krásná slova. Třeba:

“Dnes není v Evropě čas na zbabělost, dnes není místo pro strach.”

Ve skutečnosti však tato slova, tyto fráze, patos a impozantní modulace hlasu mají zhruba stejnou váhu a cenu jako ta, která zazněla před týdnem o “porážce Ruska”, o možnosti “vyslání vojenského kontingentu”, o “obraně evropských hodnot”.

V těchto grimasách a skocích (či spíše poskocích) vidíme jediné: Ruskou iniciativu ve strategických obranných silách na linii dotyku už nikdo nezpochybňuje, vojenská převaha už není vyjednávacím trumfem. Dalším krokem bude deprese. Vlastně jedním z jejích klinických příznaků je náhlá změna nálad a rozhodnutí.

A pak přijde finále – smíření. Takové uspořádání evropské bezpečnosti a světového řádu, které je pro Rusko zemi přijatelné a výhodné.

Takže zpátečka byla zařazena právě včas. Západ se nechce dostat do příběhu s novou porážkou z rukou Ruska.

Jsou to komedianti. A hrají šmírácký kus – se smrtí.

AUTOR: Elena Karajeva Překlad: Protiproud

[ZDROJ](#)